

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości „L...” Sp. z o.o.
w upadłości we W.
przeciwko „A...” Sp. z o.o. w D.
o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej, zobowiązanie do złożenia
oświadczenia woli oraz wydanie,
oraz sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości „L...” Sp. z o.o.
w upadłości we W.
przeciwko „A...” Sp. z o.o. w D. oraz „A...” Sp. z o.o.
we W.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną oraz wydanie
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.
z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej „A...” sp. z o.o. w D. od powoda
kwotę 7 500,- (siedem tysięcy pięćset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący uzasadniając oczywistą zasadność skargi odwołuje się do ważnego interesu publicznego, w szczególności interesu wierzycieli publicznoprawnych, rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania zarzucanego w skardze, problemu identyfikacji roszczeń przysługujących syndykowi masy upadłości w sprawach spornych oraz wskazuje na możliwość potrzeby podjęcia uchwały co do wymogu uwzględnienia powództwa o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości, również w przypadku, gdy równolegle istniejące okoliczności sprawy pozwalają na uznanie jej z urzędu przez sąd za nieważną co najmniej w części. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania

pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącego wskazują na powołanie wątpliwości co do wykładni prawa, co pozostaje w sprzeczności z oczywistą zasadnością skargi. Jedynie na marginesie odnosząc się do potrzeby podjęcia uchwały w zakresie wskazanym we wniosku stwierdzić można, że żądanie uznania za bezskuteczne czynności dłużnika lub upadłego dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli możliwe jest jedynie wtedy, gdy są to czynności ważne i rzeczywiste, skutkujące nabyciem praw przez osoby trzecie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2017 r., III CSK 134/16, nie publ.). Skarżący poza ogólnym stwierdzeniem co do naruszenia prawa nie wskazał, które konkretnie przepisy i w jaki sposób zostały naruszone przez Sąd drugiej instancji a odwołanie się do podstaw kasacyjnych nie może być skuteczne. Stopień ogólności argumentów wniosku w świetle motywów zaskarżonego wyroku nie pozwala na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa materialnego lub postępowania o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 8 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

jw

ał